תינוקות של בית רבן ואע"ג"ל משום רבי יהודה נשיאה אין מבטלים תינוקות של בית רבן לפילו לבנין בית המקדש: **בני חצר מעכבין עליו.** כלפיכאן לעיל מיבים שמרבה עליהם את הדרך ותינוקות דעובדי כוכבים לאו דוקא דהוא הדין לתינוקות דישראל אם מלמד תומות ולא נקט תינוקות דעובדי כוכבים אלא למעוטי תינוקות של בית רבן שאין בני מלר יכולים לעכב עליו כיון שאנו מושיבין תומם מתקנת ב"ד: **בית בחצר השותפין.** אמת זו לאמוטינן דאפילו יחיד יכול לעכב על יחיד: **סופר.** כותב אטורות יש לו נכסים הרבה ויוצאין הרבה: **לא חייט וכו'.** אם יש במבוי אחד מבעלי תומות אלו כדי שלא יטעט ריוח הדבים במבוי ומיירי באחד מבני אמת לאחריתי ומשום הכי בני מבוי מעכבים עליו והא דלא אמר בני אמת מעכבים עליו משום דמיירי בפוטע במם העיר והלאמרינן אם יהיב כרגא לא אמי מעכב ומיהו לגמר דקבע ליה דוכתא באמת אפי' בר מבואה לא אמי מעכב מבואה חבריה וקא מוקים גביה דינא הוא דמעכב עליה דאמר ליה קא מפסקת לה לחיותאי מיתיבי עושה אדם חנות בצד חנותו של חבירו ומרחץ בצד מרחצו של חבירו ואינו יכול למחות בידו מפני שיכול לומר לו אתה עושה בתוך שלך ואני עושה בתוך שלי תנאי היא דתניא כופין בני מבואות זה את זה שלא להושיב ביניהן לא חייט ולא בורסי ולא אחד מבעלי אומניות ולא [ג] מלמדי תינוקות ולשכנו אינו כופהו ר"ש בן גמליאל אומר אף לשכנו כופהו וליתא לדרב הונא [ד] דהא קם ליה כיחידאה ולעולם הלכה כסתם ועוד דהא רב הונא בריה דרב יהושע דהוא בתרא פליג עליה דאמר רב הונא בריה דרב יהושע פשיטא לי בר מתא אבר מתא אחריתי מצי מעכב א ואי שייך בכרגא לא מצי מעכב בר מבואה אבר מבואה דנפשיה לא מצי מעכב בעי רב הונא בריה דרב יהושע בר מבואה אבר מבואה אחריני מאי תיקו הלכך לא מצי מעכב אמר רב יוסף ומודה רב הונא [א] במקרי דרדקי דלא מצי מעכב דאמר מר קנאת סופרים תרבה חכמה אמר ר"נ בר יצחק ומודה רב הונא בריה דרב יהושע ברוכלין המחזירין בעיירות דלא מצי מעכבי דאמר מר עזרא תיקן להן לישראל שיהו רוכלין מחזרין בעיירות והני מילי להדודי אבל לאקבועי לא ואי צורבא [ב] מרבנן הוא אפילו לאקבועי כי הא דרבא שרא להו לרב יאשיה ולרב עובדיה לאקבועי [ג] דלאו בהלבתא מ"ט כיון דרבנן נינהו לא ניטרדו מגרסייהו הנהו דיקולאי דאייתו דיקולי לבבל אתו בני מתא קא מעכבי עילוייהו אתו לקמיה דרבינא אמר להו [ג] מעלמא אתו ולעלמא ליזבנו וה"מ ביומא דשוקא אבל בלא יומא דשוקא לא וביומא דשוקא נמי לא אמרן אלא לזבוני בשוקא אבל [ד] במתא לאהדורי לא הנהו [ג] אימרוי דאייתו אימרי לפום נהרא אתו בני מתא קא מעכבי עלייהו אתו לקמיה דרב כהנא אמר להו דינא הוא דמעכבי עילוייכו א"ל אית לן אשראי אמר להו זילו זבינו שיעור חיותייכו עד דגביתו אשראי דידכו ואזליתו: תקנת לוקחים דהסיא מתא [אם ישראל ניתנו] לא מצו מעכבי ונראה דעת הרב ז"ל בזול גדול מצל להוזיל מעט יותר ממוכרי העיר ודלמי מצו מעכבי דאם לא כן לעולם לא מצו מעכבי שמי אפשר שכשים אם הרבה מבני תומות שלא יוזל השער ובשביל כך מועט כזה לאו כל כמיניה לבר מתא מחריתי ליפסיד להאי ליתקן להאי דאי בעו בני מתא לזוזל גבייהו אי יתנו על השערים או יוסיפו אחר מעירן כן נראה דעת הרמב"ן ז"ל ומיהו הוא ז"ל מודה דאי לא שוו עיסקי מהדדי ללא מצו לעכב הרע ויפה כשני מיינין דמו הילכך הן עיסקא דשפירא כעיסקא מחריתי למיא דהא אם לכותא הרגיב"ר ז"ל בתשובה שהסכים לזה הרגיב"ר ז"ל בתשובה שהסכים לזה הרגיב"ר ז"ל בתשובה שהסכים לזה